

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

Cap. XXII. Excusati à lege jejunii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

patrocinator. Cap. sedes, cap. ex ienore de rescript.

15. *Quæritur. An discedens à loco, ubi lex jejunii non servatur, possit ibi, anteq. discedat, carnibus vesci; quamvis eodem die perventurus sit ad proprium territorium, ubi jejunium obligat?*

Resp. Affirmativè, quia potest sequi consuetudines loci, in quo reperitur, Sum. Leand. ver. *Abstinencia à carnibus num. 12.*

16. *Sed. An possit carnes manducare, dum vespere pervenerit ad proprium territorium?*

Resp. Negative, ratio est quia præceptum abstinendi à carnibus divisibiliter prohibet carnes comedere pro omnibus diei partibus, sic, ut, licet una diei parte, justa causa, abstinenciam à carnibus non teneas, tenearis alia diei parte abstinere, ubi præceptum obligat.

17. *Sed quid. An discedens à proprio domicilio, ubi carnes prohibentur, possit illas comedere, anteq. discedat, si perventurus sit vespere ad locum, ubi comeduntur.*

Resp. Negative; quia quilibet tenetur legibus loci, in quo est, quam diu in ipso est, Sum. Leandri.

18. *Quæritur. An, qui ex loco, ubi non servatur jejunium, se confert ad locum, ubi jejunium præcipitur, possit in eo repetitam refectioem sumere?*

Resp. In hoc attendenda est circumstantia majoris permanentiæ in uno, quam alio loco, & secundum eam à Confessario judicandum, Layman. cit. cap. 11. num. 7.

19. *Quæritur. An pueri, adepto rationis usque, teneantur legibus Ecclesiasticis?*

Resp. Affirmativè, quia nec ex jure naturali, nec positivo constat, majores septennio (tunc enim communiter præsumitur adesse usus rationis) esse à lege positiva, quoad culpam, exemptos; pro tunc enim sunt capaces præcepti; hinc, cum lex, & mandatum generale sit observandum à tota communitate, etiam peccatos comprehendit: maximè, dum nullum certum tempus determinat, pro ut lex jejunii taxat annum vigesimum primum completum; aut materia, quæ præcipitur, non sit incongrua puerili ætati, specialem iudicii maturitatem, ac discretionem exigens, sicut susceptio Eucharistiæ, juxta dicenda lib. 2. cap. 33. tenentur itaque ad Missam diebus Festis, & in eis ab operibus servilibus abstinere; & diebus prohibitis carnes non comedere, & confiteci semel in anno, &c. De quo Layman. cap. 10.

CAPUT XXII.

Prop. XXIX. XXX. & XXXI.
ab Alex. VII. &c.

Excusati à lege jejunii.

1. PROP. 29. *In die jejunii, qui sumpsit modicum quid comedit, & si notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit jejunium.*

PROP. 30. *Omnes Officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejunii, nec debent se certificare, an labor sit compatibilis cum jejunio.*

PROP. 31. *Excusantur absolute à præcepto jejunii illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant, etiam si iter necess-*

necessariam non sit, & etiam si iter unius diei conficiant.

Præsentis hoc cap. resolvendi dumtaxat sunt casus, occurrentes super causis excusantibus à lege jejunii; nam ceteri respicientes ipsius obligationem, & naturam sunt à Confessario videndi cap. 16. per totum, & cap. sequenti.

2. Quæritur. *Quinam excusentur ab obligatione jejunii?*

Resp. Omnes, qui annum vigesimum primum non compleverunt, seu non attingentes 22. ratio est, quia ante illud tempus sunt in statu augmenti, & idèd frequentiore, & abundantiore alimento indigent, sed monendi sunt, ut jejuniis, etiam in ea ætate constituti, se assuefaciant.

3. Sed dubitatur. *An excusentur illi quoque, qui ante vigesimum primum annum voverunt se jejunare certis hebdomada, vel anni diebus?*

Resp. Negative, sed jejunare debent, quia propria voluntate ad id se obligaverunt; sic Religiosi professi in nostro Ordine, qui ex lege Ecclesiastica ante completum 21. annum jejunare non tenentur, obligantur ex voto edito ad observanda jejunia Regulæ.

Et si objiciatur, quod votum jejunii obligat instar legis Ecclesiasticæ de jejuniis, & hæc non obligat minores 21. anno, ergo nec votum jejunii.

Resp. Verùm esse votum jejunii obligare instar præcepti Ecclesiastici, quantum ad formam, modum jejunandi, ac refectiois qualitatem, & numerum, sed non quantum ad personas, quarum quædam possunt ex voluntario voto teneri, non ex Ecclesiæ præcepto.

Marthauci Cantela Confessi.

4. Sed quid. *Si quis eorum dubitet, an annum 21. compleverit?*

Resp. Debet inquirere veritatem, ut dubium deponat, vel jejunare juxta regulam: *in dubiis tutior pars est eligenda;* eò quòd cum dubio operari non licet.

5. Deindè excusantur Senes, qui ob virium infirmitatem, & humoris, ac caloris defectum frequentiore cibo indigent; & quia, ut plurimum senectus anno ætatis sexagesimo accidit, præfati post annum sexagesimum à lege jejunii liberantur; modò robusti, & sani, ac validi non sunt, quia tunc non excusari tradit Tolet & apud Illung. tract. 4. disput. 1. artic. 3. §. 1. nu. 44. & De la Cruz 3. præcep. de jejun. artic. 4. num. 7. quia de iis revera ad finem exemptionis à lege jejunii non verificatur senectus.

Quamvis sexagenarii robusti, à lege Ecclesiastica jejunii liberarentur (quod non probo) liberi tamen non essent Religiosi sexagenarii, adhuc fortes, & sani, qui voluntario voto se toto tempore vitæ obligaverunt ad jejunia Regulæ.

Denique excusantur Infirmi Convalescentes, & Debiles, Prægnantes, Lactantes, Laborantes, quorum labor non est cum jejunio compatibilis, nec differri potest, & Pauperes, qui necessariis carent ad unicam sufficientem refectioem: vid. *Campion. parte 2. cap. 47. num. 12.*

6. Non excusantur Advocati, Procuratores, Scribæ, Sartores, Barbitonfores, Aromatarii, Pictores, nec Famuli sequentes dominum, (non valdè gravati laborioso officio domestico) & generaliter omnes, quorum labor cum jejunio est moraliter compossibilis.

(Aa)

7. Quæ-

6. *Quæritur. An Concionatores excusentur à lege jejunii?*

Resp. Negativè, si sermo sit de Concione, qui unam, vel alteram Concionem in hebdomada habet, ut DD. communiter apud Illung. *num. 46.* asserentes functiones Concinatorum, Confessariorum, & Magistrorum, per se loquendo nullam legis immunitatem conferre; nam labor unius, vel alterius Concionis per hebdomadam cum jejuniis optimè compatitur.

Si verò sermo sit de Concione, qui per totam Quadragesimam continuò prædicat, distinguendum cum Sylvestro *ver. jejun. quest. 9. num. 2.* aut Concionator ex officio, & obedientia Superioris prædicat, ejusque Concio propter imperitiam aliorum ad idem ministerium, est populo utilis, & necessaria, & tunc ab jejuniis excusatur, maximè, dum manifestata sua impotentia ad jejunandum Superiori, adhuc à Superiore ex rationabili, & justa causa ad prædicandum mittitur: jejuniis enim alia opera pietatis, cum eo impossibilia, non impedit; aut voluntariè prædicat, & non missus; aut idèo missus, quia vult, & mitti querit; aut sua prædicatio non est ita necessaria, quin alii sint, qui æquè benè, vel melius supplere possint, & tunc quia ministerium est voluntarium, non excusatur; idèo, si non jejunet, peccat, cum in fraudem jejunii se exponat ad prædicandum, reddens se impotentem ad præceptum Ecclesiæ servandum; quæ est opinio in praxi tutior, magis pia, & rationi consentanea? idem, proportionè servata, dicitur de Confessario, & Magistro.

8. *Quæritur. An dubitans utrum habeat justam causam jejunandi, teneatur jejunare?*

Resp. Affirmativè, nisi dubium deponat; nam possessio stat pro jejuniis, Boyvin; & in occasione dubia recurri debet ad Episcopum, vel Parochum, aut Confessarium.

9. *Quæritur. An fatigatus ex labore suscepto ob recreationem, ut ex ludo pila, excusetur ab jejuniis, & non jejunando peccet?*

Resp. Vel ille prævidit, aut prævidere debuit, ex impedimento à se voluntariè posito, se non posse jejunare, & tunc non jejunando peccat mortaliter in sua causa; vel non prævidit, nec expertus est ex illo impedimento sequi impotentiam jejunandi, & tunc non peccat peccat, nec in se, nec in sua causa. De la Cruz.

10. *Quæritur. An excusati à lege jejunii, consentantur etiam liberi ab abstinentia à carnibus?*

Resp. Negativè, (excipiuntur infirmi) nam aliud est præceptum jejunii & aliud prohibens carnes; & cum sint diversa, non potest de uno ad aliud discurre, quia à diversis non fit illatio per Sperellum *dec. 138. num. 73. vid. cap. 16. num. 6. & cap. prat. num. ult.*

11. *Quæritur. An Coqui Religiosorum peccent, parando Religiosis cibos sufficientes ad fructum actionem jejunii?*

Resp. Affirmativè, quia ex suo officio tenentur solum eos ministrare ad præscriptum Regule; & Superiori, secus præcipienti, obedire non tenentur: utpote res contra animam præcepti.

12. *Quæritur. An Campanæ, & Taber-*

bernarii, vendentes, vel ministrantes cibos, teneantur interrogare hospites, an habeant causamj. s. am non jejunandi?

Resp. Negativè, sed debent præsumere quemlibet esse memorem suæ salutis, & obligationis, adeoque eos habere justam causam cœnandi, vel, quod alibi non se refecerint: semper præsumendum est benede proximo suo, nisi de opposito quis sit moraliter certus; ideò, si eis cibos ministrant, non cooperantur commestioni, quatenus est solutiva jejunii, quia sic procedit à mala voluntate non jejunantis, sed ei cooperantur, quatenus deserviens nutritioni naturali, & sustentationi necessariæ; vel, actui comedendi inserviunt, ut est actus hominis, non vitii.

13. Quæritur. An possint licitè apponere cibum, vel invitare eos ad cœnandum in suo hospitio, quos sciunt jejunium fra-
cturos?

Resp. Negativè cum Boyvino de actibus hum. de jejun. apud quem dicuntur Caupones peccare, qui alteram refectio- nem apponunt illis, quos evidenter sciunt ad jejunium obligari: solum à peccato excusarentur, si rationabiliter timerent ex tali negatione sibi obyenturum notabile damnum, vel si prudenter crederent, quod negando, gravius Deum offenderent, evomendo blasphemias, & convicia: quæ sententia est in praxi tutior: si enim nullus reperiretur, qui ad frangendum jejunium paratis, cœnam apponeret, vellent, nollent, deberent jejunium servare.

Ex quibus possunt erui interrogationes, faciendæ à Confessariis Tabernariis. An cibo vetitos in die jejunii obligatis

ad jejunandum apposuerint? an scientes eos se refecisse in prandio, cœnam paraverint? an id effecerint in contemptum legis, & an cum scandalo, & maxime infidelium, &c.

CAPUT XXIII.

Prop. XXXII. ab Alex. VII. Sc.
Jejunium Quadragesimæ.

1. PROP. 32. Non est evidens, quòd consuetudo non comedendi ova, & lacticia in Quadragesimæ obliget.

Jejunio Quadragesimali communia videantur cap. præterito, & cap. 10.

2. Quæritur. An in Quadragesimæ interdicitur sic usus ovorum, & lacticiorum?

Resp. Affirmativè; prohibentur sub mortali, tum ab jure cap. Deniq. dist. 4. tum ex vi consuetudinis, quæ vim obligandi habet, ut ex decreto Alex. patet; & ideò, quamvis verba legis non essent præceptiva, adhuc tamen, quia consuetudo de his non comedendis, obligans est mortaliter peccat, qui tunc lacticiis utitur, vide D. Thom. 2. 2. quæst. 147. art. ult. ad 3.

3. Sed quæritur. An ovorum, & lacticiorum usus interdicitur sit, etiam in Dominicis, occurrentibus intra Quadragesimam.

Resp. Affirmativè, tum ex vi consuetudinis legitimè præscriptæ, tum ratione præcepti ex cit. cap. Deniq. in quo teste Bonac. præcipitur, etiam in Dominicis Quadragesimæ abstinentia à lacticiis, quamvis in illis non extet præceptum jejunandi, & dixit Fagnan. in 3. ad caput
(Aa) 2 Expli.